

[Justitsministeren.]

har rejst sig om, hvorledes man var stillet efter Henstandsloven i det Tilfælde, at Førsteprioriteten oversteg Værdigrænsen. Hvis Værdigrænsen f. Eks. var 50 000, men Førsteprioriteten 55 000 Kr., maatte man saa sige, at der slet ingen Henstand kunde gives, eller maatte man sige, at der kunde gives Henstand med Ydelsen, for saa vidt angik den Del af Prioriteten, som faldt indenfor Værdigrænsen? Denne Tvivl foreslaas her løst saaledes, at man kan gøre dette sidste, hvilket efter Justitsministeriets Opfattelse ogsaa ligger i den nugældende Lovs Bestemmelser.

Man har gjort Ministeriet opmærksom paa, at det skal være hændt i nogle Tilfælde, at en Kreditforening f. Eks. efter Debtors egen Opfordring havde taget Pantet i hans Ejendom til Brugelighed, men nu da Henstandslovgivningen var kommet, og vedkommende ved Hjælp af den i Virkeligheden kunde klare sig, og Kreditforeningen var villig til at give Afkald paa Brugeligheden, vidste man ikke rigtig, om Loven kunde anvendes. Efter Justitsministeriets Mening ligger det allerede i den gældende Lov, at i saadanne Tilfælde maa Henstandslovgivningen kunne anvendes overfor den paagældende Ejer, naar han ellers opfylder Vilkaarene, og det klargøres nu ved en Bestemmelse i dette Lovforslags § 5.

Endelig klargøres ved § 6 det Forhold, at naar en Kreditforening har laant paa sine Panteobligationer i Nationalbanken, er det ikke nødvendigt, at disse Panteobligationer bliver givet Banken i Haandpant, hvilket kunde være ubehageligt i de mange Tilfælde, hvor noget er relaxeret ud af Pantet, eller der skal afskrives noget paa Panteobligationen, et ekstraordinært Afdrag f. Eks. Det klargøres nu her, at det ikke er nødvendigt, for at Bankens Prioritet skal være i Orden, at give de paagældende Aktiver i Haandpant til Banken.

Det er Indholdet af dette Lovforslag, der ogsaa er enstemmigt vedtaget i det andet høje Ting. Jeg skal hermed varmt anbefale det til en velvillig og hurtig Behandling her i Tinget.

Hauch: For Flertallet her i Tinget maa det siges at være tilfredsstillende at erfare, at den højtærede Justitsminister er naaet til den Opfattelse, at det vil være rigtigt at tage Juni Termin 1932 med ind under de Bestemmelser, hvorefter der kan gives Henstand af det Udvalg, som har med Tingene at gøre, idet jeg tillader mig at minde om, at det Lovforslag, der blev ved-

taget i det høje Landsting og sendt til Folketinget, hvorfra det gik i Fællesudvalg, netop indeholdt en Bestemmelse om, at Juni Termin 1932 skulde tages med. Forholdene har altsaa udviklet sig paa en saadan Maade, saa alle erkender, at det havde været ønskeligt, om Juni Termin 1932 var taget med ind under de almindelige Bestemmelser vedrørende Henstandsgivning. Dette er jo Hovedbestemmelsen.

Vedrørende de andre Bestemmelser i Lovforslaget har jeg kun at tilføje, at jeg tror, disse Bestemmelser er saare forstandige, og vi giver dem gerne vor Tilslutning.

Et Spørgsmaal, som spillede en betydelig Rolle, da vi sidst behandlede Lovforslaget, var Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af de Midler, som Pengeinstitutterne vilde komme til at mangle i saadanne Tilfælde, hvor der gaves Henstand. Jeg skal ikke i nogen Henseende foranledige, at en Forhandling om, under hvilken Form det burde ske, igen optages; jeg vil kun minde om, at sidst, da vi behandlede Lovforslaget, naaede vi til en Ordning, som efter vor Opfattelse paa tilfredsstillende Maade aabnede Mulighed for Pengeinstitutterne til gennem Nationalbanken at fremskaffe de fornødne Midler. Jeg tror ogsaa at turde sige, at selv om der paa et vist Tidspunkt i Løbet af Sommeren syntes at være en lille Misforstaaelse, saa har Nationalbanken som Helhed opfyldt de Forpligtelser, som den paatog sig under de Forhandlinger i Fællesudvalget, som ogsaa den højtærede Justitsminister deltog i.

Nu lader det sig ikke nægte, at man ved at tage Juni Termin 1932 med, lægger et økonomisk Tryk paa de Pengeinstitutter, det drejer sig om, og vi er i høj Grad opmærksomme paa, at der kan opstaa Vanskeligheder med Hensyn til disse Pengeinstitutters Likviditet — ikke med Hensyn til deres Sikkerhed, for den kan det forhaabentlig slet ikke berøre, men med Hensyn til Fremskaffelsen af de fornødne likvide Midler. Vi forudsætter derfor, at den højtærede Justitsminister har sikret sig, saa godt som det overhovedet er muligt at sikre sig den Slags Ting, at Nationalbanken beredvilligt vil stille de Midler til Raadighed, som maa fremskaffes, for at Pengeinstitutterne ikke skal komme i Likviditetsvanskeligheder.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Jensen (Aale): Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme og Vedtagelse i det høje Ting.